

Den næste sag på dagsordenen var:

56) Tredje behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændring af folketingsvederlaget m.v.).

Af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF) og Margrete Auken (SF). (Fremsat 7/12 99. Første behandling 9/12 99. Betænkning 10/12 99. Anden behandling 15/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

For at der ikke skal være nogen tvivl om det, så er SF ikke bare bag forslaget, vi synes også, det er et rigtigt forslag, og vi stemmer uden tøven for det, men jeg vil godt igen beklage, at det har fået to grimme pletter.

Det havde været dejligt, hvis vi kunne gå ud og forsvare forslaget, at det hang sammen hele vejen igennem, at det var udtryk for en relevant regulering, og at det ikke var udtryk for, at der var gået forfængelighed eller griskhed i Folketinget. Men der skete jo altså det, at man kunne se på formandslønner, at der var gået forfængelighed i det, og det beklager jeg meget, og det må formanden altså have mig undskyldt, for jeg har ikke formanden mistænkt for griskhed, men der var altså gået forfængelighed i det, og det er en meget farlig kombination, for det får meget hurtigt en forbindelse til begærlighed; det ser vi andre steder i samfundet.

Op så er der altså med hensyn til spørgsmålet om eftervederlaget desværre sket det med det, som var en god ordning, en kraftig forbedring af Folketingets eftervederlagsordning – jeg blev klar over, da vi havde anden behandling, at der var mange, der ikke vidste, at der var sket den kraftige forbedring, og at man meget hurtigere f.eks. røg over på det fulde eftervederlag, for jeg kunne høre, at der var folk herinde, som troede, at man tidligere næsten uden videre fik valdt eftervederlag, men man skulle altså have været medlem af Folketinget i mindst 12 år for at få det fulde eftervederlag i 1 år efter den gældende ordning – og som jeg synes er ærgerligt og synes er lidt skamfuldt, at det ikke blev en selvfølge i Folketinget, at man lavede modreg-

ning fra dag et, men at der alligevel var så mange herinde, der ikke kunne nærne at give afkald på dobbeltløn. For det er jo det, det drejer sig om. Alle ville jo være sikret en meget god løn, der svarer til lønramme 38.

Man skulle så partout have garanti for, at de penge, man kunne få ved siden af – og her snakker jeg ikke bare om præstelønninger, og hvad det ellers kunne være, men altså også om store lønninger for bestyrelsesposter og andet, som man eventuelt har sikret sig i den periode, hvor man går og venter på at skulle holde op i Folketinget, men hvor man ikke kan nærne at forlade Folketinget af angst for at miste sit eftervederlag – at disse penge kunne man så have som en dobbeltportion oveni.

Det er skamfuldt, og det er ærgerligt, og jeg synes egentlig – vi har ikke ændringsforslag om det nu – at vi skulle tænke os om senere hen, om vi dog ikke skulle lave den eftervederlagsordning sådan, at vi kunne forsvare den og være den bekendt. Det kan vi ikke med den form, den har fået, og det beklager jeg, men derudover stemmer SF selvfølgelig for lovforslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Både ved første og anden behandling havde jeg lejlighed til på Dansk Folkepartis vegne at gøre rede for vores synspunkter, og jeg skal kun gøre det ganske kort her og gentage, at det, vi er meget betænkelige ved, er de meget store stigninger, der kommer både i vederlagene til folketingsmedlemmerne og også til ministre osv. på ca. 23-25 pct.

Forleden hørte jeg finansministeren – nu har han altså ikke så meget tid til at høre efter – her i Folketinget ved anden behandling oplyse nogle procenter. For han havde formentlig bedt sine embedsfolk om at regne ud, hvor meget folketingsmedlemmer var bagefter i forhold til andre samfundsgrupper set over et antal år. Og jeg har også læst det notat oppe på mit kontor, som finansministeren har ladet udarbejde i sidste øjeblik for ligesom at prøve at lade lidt mildere vinde blæse på det her forslag, som vi behandler i dag. Men når finansministeren fremlægger sådan et notat – og jeg skal ikke betvivle, at notatet er rigtigt; jeg har ikke nogen mulighed for at efterprøve det, i hvert fald ikke i dag – så kunne jeg godt tænke mig at spørge finansministeren:

Hvis folketingsmedlemmer og ministre er så meget bagefter, er det så udtryk for, at både den